இனிமையான குழந்தைகளே! பாரத பூமி சுகம் கொடுக்கும் வள்ளலாகிய தந்தையின் பிறப்பிடமாகும். தந்தை வந்து தான் அனைத்து குழந்தைகளையும் துக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கின்றார்.

கேள்வி: அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த மற்றும் நீளமான கதை எது, குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு அது சாதாரணமானதாகும்?

பதில்: இந்த நாடகத்தின் முதல், இடை, கடையின் கதை மிகவும் நீளமானது மற்றும் மிகவும் உயர்ந்தது ஆகும். இந்த கதையை மனிதர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இந்த கதை மிகவும் சாதாரணமானதாகும். இந்த நாடகம் எவ்வாறு அப்படியே திரும்பவும் நடை பெறுகின்றது? இந்த ஏணி எவ்வாறு சுற்றுகின்றது? என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்.

பாட்டு: ஓம் நமச்சிவாய ....

ஓம்சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான செல்லக் குழந்தைகள் மகிமைக்கான பாட்டு கேட்டீர்கள். யாருடைய மகிமை? உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவானினுடையது. அவரைத் தான் பதீத பாவன், துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவர் என்றும் கூறுகின்றீர்கள். சுகம் கொடுப்பவர் தான் நினைவு செய்யப்படுகின்றார். சுகம் கொடுப்பவர் ஒரே ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மா என்பதை குழந்தைகள் அறிவீர்கள். அனைத்து மனிதர்களும் அவரைத் தான் நினைவு செய்கின்றனர். தந்தை வந்து துக்கத்திலிருந்து விடுவித்து சுகம் கொடுக்கின்றார் என்று மற்ற தர்மத்தைச் சார்ந்தவர்களும் கூறுகின்றனர். ஆனால் தந்தை சுகம் கொடுக் கின்றார், துக்கம் கொடுப்பது யார்? எப்போது கொடுக்கின்றார்? என்பதை அறியவில்லை. புது உலகம் பழையதாக ஆகின்ற பொழுது அது துக்கதாமம் என்று கூறப்படுகின்றது. கலியுகத்தின் கடைசிக்குப் பிறகு மீண்டும் சத்யுகம் கண்டிப்பாக வரும். உலகம் ஒன்று தான். மனிதர்கள் இந்த சிருஷ்டிச் சக்கரத்தைப் பற்றி முற்றிலும் அறியாமல் இருக்கின்றனர். அதனால் தான் பாபா கேட்கின்றார் - உங்களை இவ்வாறு புத்தியற்றவர்களாக ஆக்கியது யார்? தந்தை யாருக்கும் துக்கம் கொடுப்பது கிடையாது. தந்தை சதா சுகம் கொடுக்கின்றார். சுகம் கொடுப்பவரின் பிறப்பிடமும் பாரதம் தான், துக்கம் கொடுப்பவரின் பிறப்பிடமும் பாரதம் தான் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பாரதவாசிகள் சிவஜெயந்தி கொண்டாடுகின்றனர், ஆனால் எதுவும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. அது உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்த பகவானின் ஜெயந்தியாகும். அவரது பெயர் சிவன். இது யாருக்கும் தெரியாது. இராவணனை ஆண்டிற்கு ஆண்டு எரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆனால் அவர் யார்? எப்பொழுது வந்தார்? ஏன் எரிக்கின்றோம்? போன்ற எதையும் அறியவில்லை. நாடகப்படி அவர்கள் இதனை அறிந்து கொள்ளவும் கூடாது. ஒவ்வொருவரின் நடிப்பும் தனித் தனியானது என்று தந்தை புரிய வைக்கின்றார். மனிதர்களின் நடிப்பு தான் பாடப்படுகின்றது. மனிதர்கள் தான் புத்திசாலிகளாக இருக்கின்றனர். மிருகங்கள் புத்தியற்றவைகள். இந்த நேரத்தில் மனிதர்களும் கூட புத்தியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர். துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவர், பதீத பாவன் யார்? என்பதை அறியவேயில்லை. பதீதமாக எப்படி ஆனோம்? பாவனமாக எப்படி ஆவது? அழைக்கின்றனர், ஆனால் பொருள் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஞானம், பக்தி, வைராக்கியம் ..... என்று கூறுகின்றனர், அவ்வளவு தான். இந்த அளவிற்குத் தான் புத்தியில் வருகின்றது. இதன் பொருளும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஞானக்கடல் ஒரே ஒரு பரம்பிதா பரமாத்மா ஆவார், கண்டிப்பாக அவர் தான் ஞானம் கொடுக்க வேண்டும். அவர் தான் சத்குருவாக, சத்கதி கொடுக்கும் வள்ளலாக இருக்கின்றார். அதனால் அவரை துர்கதியிலிருந்து காப்பாற்றுங் கள் என்று அழைக்கின்றனர். துவாபரத்தில் நாம் முதலில் சதோ பிரதான பூஜாரிகளாக ஆகின்றோம். பிறகு மறுபிறப்பு எடுத்து கீழே இறங்கி வந்தோம். எந்த மனிதர்கள் வந்தாலும் ஏணிப்படியில் கண்டிப்பாக இறங்கவே வேண்டும். புத்தர் போன்றவர்களின் பெயர் ஏணியில் கொடுக்கப்படவில்லை. அவரை காண்பித்தாலும் கூட, அவரும் ஏணியில் இறங்க வேண்டும் அல்லவா! அவர் சதோ, ரஜோ, தமோவில் வந்தே ஆக வேண்டும். இப்பொழுது அனைவரும் தமோ பிரதானமாக இருக்கின்றனர். இப்பொழுது தந்தை புரிய வைக்கின்றார் - இந்த சாஸ்திரங்கள் அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தினுடையதாகும். இதில் அநேக விதமான கர்மகாண்டங்கள் (சம்பவங்கள் அல்லது காரியங்கள் பற்றிய பகுதிகள்) உள்ளன. ஞானம் கொடுப்பவர் ஒரே ஒரு தந்தை ஆவார். ஞானக் கடல் வந்து தான் உண்மையான ஞானத்தை கூறுகின்றார். அரைகல்பம் பகல், அதில் பக்திக்கான விசயமே கிடையாது. பகலில் ஒருபொழுதும் ஏமாற்றம் அடைவது கிடையாது. அங்கு சுகமே சுகம் தான். தந்தையின் அந்த ஆஸ்தியானது

உங்களுக்கு கல்பத்தின் சங்கமத்தில் கிடைக்கின்றது. இந்த ஞானம் தந்தை தான் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கின்றார். யாருக்கு முந்தைய கல்பத்தில் கொடுத்திருந்தாரோ மற்றும் கல்ப கல்பத்திற்குக் கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார். படைப்பவர் தான் படைப்பின் ஞானத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்று அவர்களது புத்தியில் தான் அமரும். எவ்வளவு சித்திரங்களை உருவாக்குகின்றீர்கள்! பிறகு அவர்களது காலண்டரும் உருவாகும். புது பொருளாக இருந்தால் அது பரவி விடும். இப்பொழுது பாரதத்தில் படைப்பவராகிய தந்தை வந்து படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் ஞானத்தை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். இதுவும் பரவும் மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கும் செல்லும். பின்பு நாம் ஏன் சொர்க்கத்திற்கு செல்லமாட்டோம்? என்று அவர்கள் கூறமாட்டார்கள். அனைவருக்கும் தெரிந்து விடும். ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாகும். இதில் மாற்றம் ஏற்படவே முடியாது. உலகில் அநேக வழிகள் இருக்கின்றன. சிலர் இயற்கை என்று கூறுகின்றனர், சிலர் ஆத்மாவில் எதுவும் ஒட்டாது ...... கடைசியில் ஒரு தந்தை கூறுவதை மட்டுமே கேட்பார்கள். நாம் இந்த நாடகத்தின் நடிகர்கள் என்பதையும் புரிந்து கொள்வார்கள். இது பலவகைப்பட்ட தர்மத்திற்கான மரமாகும். அனைவரின் புத்தியின்பூட்டு திறக்கப்பட்டு விடும். இப்பொழுது பூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. உங்களது தர்மத்தின் விசயம் தனிப்பட்டதாகும். மற்றபடி நாடகப்படி அவர்கள் சொர்க்கத்திற்கு வர முடியாது. நமது தர்ம ஸ்தாபகர் குறிப்பிட்ட நாளில் வந்தார். கிறிஸ்து சொர்க்கத்திற்கு வரமாட்டார். இவை அனைத்து விசயங்களும் இந்த மரத்தின் மூலமாகத் தான் புத்தியில் வரும், ஏணிப்படியில் அல்ல. மரம் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றது. இது ஏற்கெனவே உருவாக்கப்பட்ட நாடகம் என்பதை புரிந்து கொள்வார்கள். மற்றபடி யோகாவிற்கான விசயத்தை நீங்கள் புரிந்திருக்கின்றீர்கள். நாம் பாவனமாகி தந்தையை நினைவு செய்தால் விகர்மம் விநாசம் ஆகும். எப்பொழுது யோகயுக்த் ஆகிவிடுகின்றீர்களோ அப்பொழுது தன்னைப் பற்றியும் அறிந்து கொள்வீர்கள். படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் ஞானத்தை நாளடைவில் அனைவரும் புரிந்து கொள்வார்கள். இப்பொழுது அல்ல. நாடகமும் கூட மிக யுக்தியாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. யுத்தம் ஏற்பட்டே ஆக வேண்டும். இப்பொழுது உங்களது புத்தியில் இந்த நாடகத்தின் ஞானம் இருக்கின்றது. யாராவது வரும்போது அவர்களுக்கு ஆரம்பத்திலிருந்து புரிய வைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இது மிகவும் நீளமான கதையாகும். மிகவும் உயர்ந்தது தான், ஆனால் உங்களுக்கு சாதாரணமானதாகும். இந்த ஏணி, சக்கரம் எவ்வாறு சுற்றுகின்றது? என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - இனிய குழந்தைகளே! பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். இதுவும் நாடகத்தில் பதிவாகியிருக் கின்றது. இந்த சுகம் துக்கத்திற்கான விளையாட்டு உங்களிடத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நீங்கள் மிகவும் உயர்ந்தவர்களாகவும் ஆகின்றீர்கள், கீழானவர்களாகவும் ஆகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - இனிய குழந்தைகளே! நான் இந்த மனித சிருஷ்டியின் விதை ரூபமாக இருக்கின்றேன். மரத்தின் முழு ஞானமும் கண்டிப்பாக என்னிடத்தில் தான் இருக்கும். இதற்கு ஆலமரத்தின் உதாரணமும் இருக்கின்றது. சந்நியாசிகளும் கூட உதாரணம் கொடுக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது புத்தியில் எதுவும் கிடையாது. ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம் எப்படி மறைந்து விடுகின்றது? என்பது உங்களது புத்தியில் இருக்கின்றது. இப்பொழுது அந்த அஸ்திவாரம் கிடையாது. மற்றபடி முழு மரமும் நின்று கொண்டிருக்கின்றது. அனைத்து தர்மங்களும் உள்ளன, ஒரு தர்மம் கிடையாது. ஆலமரத்தையும் பாருங்கள் எப்படி நின்று கொண்டிருக்கின்றது! வேர் கிடையாது. இருப்பினும் மரம் சதா பசுமை நிறைந்ததாக இருக்கின்றது. மற்ற மரங்கள் வேரில்லாமல் காய்ந்து விடும், ஏனெனில் வேரில்லாமல் தண்ணீர் எப்படி கிடைக்கும்? ஆனால் அந்த ஆலமரம் முழு பசுமையாகவே நிற்கின்றது. இது ஆச்சரியமானது அல்லவா! அதே போன்று இந்த மரத்தில் தேவி தேவதா தர்மம் கிடையாது. தன்னை புரிந்து கொள்வதும் கிடையாது, தேவதா தர்மத்திற்குப் பதிலாக இந்து என்று கூறிவிட்டனர். எப்பொழுது இராவண ராஜ்யம் ஆரம்பம் ஆனதோ தேவி தேவதை என்று கூறிக் கொள்வதற்கு தகுதியற்றவர்களாக ஆகிவிட்டனர். ஆக பெயர் மாற்றி இந்து என்று வைத்துக் கொண்டனர். தேவதைகளின் அடையாளமாக சிலைகள் மட்டுமே வைத்து விட்டனர். அதன் மூலம் சொர்க்கத்தில் அவர்களது ராஜ்யம் இருந்தது என்பதை புரிந்து கொள்கின்றனர். ஆனால் அந்த சொர்க்கம் எப்பொழுது இருந்தது? என்பதை யாரும் அறிந்து கொள்ளவேயில்லை. சத்யுகத்தின் ஆயுளை மிக நீளமாக்கி விட்டனர். எது கடந்து முடிந்ததோ அது மீண்டும் தனது நேரத்தில் திரும்பவும் நடைபெறும். அதே தோற்றம் இப்பொழுது இருக்க முடியாது. அது மீண்டும் சொர்க்கத்தில் தான் இருக்கும். இந்த ஞானத்தை நீங்கள் தான் புரிந்து கொள்கின்றீர்கள். மற்றபடி அவர்கள் அனைவரும் பக்தி செய்து பதீதமாக ஆகிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். பாவன உலகம் இருந்தது. உங்களுக்கு தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். நீங்கள் அனைத்தும்

அறிந்தவர் என்றும் கூறுகின்றீர்கள். தந்தை கூறுகின்றார் - நாம் ஒவ்வொருவரின் உள்ளத்தையும் உட்கார்ந்து பார்த்து அறிந்து கொள்வது கிடையாது. பாபா, உங்களுக்கு அனைத்தும் தெரியும் என்று சிலர் கூறுகின்றனர். நான் விகாரத்தில் செல்கின்றோம் என்பது உங்களுக்கே தெரியும். நான் முழு நாளும் அமர்ந்து கொண்டு இதனைப் பார்ப்பேனா என்ன? என்று தந்தை கேட்கின்றார். பதீதமானவர்களை பாவனம் ஆக்குவதற்காகத் தான் நான் வந்திருக்கின்றேன்.

நாம் பாபாவிடமிருந்து சுகத்திற்கான ஆஸ்தி அடைந்து கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மற்ற அனைவரும் முக்தி தாமத்திற்கு திரும்பிச் சென்று விடுவார்கள். எப்படி செல்வார்கள்? இதில் உங்களுக்கு என்ன ஆகின்றது? தந்தை வந்து தான் முக்தி ஜீவன்முக்திக்கு அழைத்துச் செல்கின்றார். கணக்கு வழக்குகளை முடித்து அனைவரும் செல்ல வேண்டும். நீங்கள் சதோபிரதானமாக ஆக வேண்டும். நீங்கள் மற்றவர்களது விசயத்தில் ஏன் செல்கின்றீர்கள்? தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாக ஆக்குபவர் ஒரே ஒரு தந்தையாவார். பக்தி மார்க்கத்தில் துளியும் ஞானம் இருக்கவே முடியாது. ஞானம் மற்றும் பக்தி என்று கூறுகின்றனர். ஞானம் எவ்வளவு காலம் மற்றும் பக்தி எவ்வளவு காலம் நடைபெறுகின்றது? என்று கேளுங்கள். அவர்களால் எதுவும் கூற முடியாது. பக்தி தனிப்பட்டது, தந்தை சுயம் புரிய வைக்கின்றார் - நான் எவ்வாறு வருகின்றேன்? யாரிடத்தில் பிரவேசிக் கின்றேன்? மனிதர்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் மாட்டியிருக்கின்ற காரணத்தினால் என்னைப் புரிந்து கொள்வதற்கு கஷ்டப்படுகின்றனர். அதனால் தான் நீங்கள் சிவன், சங்கர் படத்தை வைத்து புரிய வைக்கின்றீர்கள். இருவரையும் அவர்கள் ஒன்றாக ஆக்கி விட்டனர். அவர் (சங்கர்) சூட்சுமவதனவாசி, இவர் (சிவன்) பரந்தாமவாசி, இருவரின் ஸ்தானமும் தனித் தனியானது. பிறகு ஒரே பெயர் எப்படி வைக்க முடியும்? இவர் நிராகாரி, இவர் ஆகாரி. சங்கரிடத்தில் சிவன் பிரவேசித்தார் என்று கூற முடியாது, சிவசங்கர் என்று நீங்கள் கூறிவிடுகின்றீர்கள். நான் இந்த பிரம்மாவிடத்தில் பிரவேசிக்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். சிவன் சங்கர் ஒன்று தான் என்று உங்களுக்கு கூறியது யார்? சங்கரை ஒருபொழுதும் யாரும் பரம்பிதா என்று கூறுவது கிடையாது. அவரது கழுத்தில் பாம்பை போட்டு விட்டு முகத்தையே எப்படி ஆக்கிவிட்டீர்கள்? பிறகு மாட்டு வண்டியில் சவாரி வந்ததாக காண்பிக்கின்றீர்கள். சங்கரை பகவான் என்று முற்றிலுமாக ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். ஒரு சிவபாபா தான் பக்தியில் அனைவரது மன ஆசைகளையும் நிறைவேற்றுகின்றார். சங்கரைப் பற்றி கூறும் பொழுது கண்கள் திறந்தார் விநாசம் ஆகிவிட்டது என்று கூறுகின்றனர். மற்றபடி சூட்சுமவதனத்தில் மாட்டு வண்டியோ, பாம்போ கிடையாது. அது இந்த உலகின் படைப்புகளாகும். எவ்வளவு கல்புத்தியுடையவர்களாக ஆகிவிட்டனர். நாம் பதீதமாக இருக்கின்றோம் என்பதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. தந்தை கூறுகின்றார் - நான் இந்த சாதுக்களையும் கூட முன்னேற்றுவதற்காக வந்திருக்கின்றேன். சில பிராப்திகளுக்காக சாதனைகள் செய்யப்படுகின்றன. பிறகு சாதுக்கள் தன்னை சிவன் அல்லது பகவான் என்று எப்படி கூறிக் கொள்ள முடியும்? சிவன் சாதனை செய்ய வேண்டிய அவசியமே கிடையாது. அவர்களது பெயரே சந்நியாசி. பகவானும் கூட சந்நியாசம் செய்ய வேண்டியிருக்குமா என்ன? சந்நியாசம் செய்பவர்கள் காவி ஆடையை தாரணை செய்ய வேண்டியிருக்கும். பகவானும் கூட இந்த வேடத்தை தாரணை செய்ய வேண்டியிருக்குமா என்ன? அவர் பதீத பாவனாக இருக்கின்றார். நான் இந்த வேஷதாரிகளையும் கூட முன்னேற்றுகின்றேன் என்று கூறுகின்றார். நாடகப்படி ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களது நடிப்பை நடிக்கின்றனர். பக்தி மார்க்கத்தில் மனிதர்கள் என்ன செய்கின்றார்களோ புரிந்து கொள்வது கிடையாது. சாஸ்திரங்களினால் யாருக்கும் சத்கதி ஏற்படாது. சத்கதி ஒரு சத்திய தந்தையின் மூலம் தான் ஏற்படுகின்றது. நாடகப்படி இந்த சாஸ்திரங்களும் அவசியமானது. கீதையில் என்ன என்னவெல்லாம் எழுதி விட்டனர். கீதை கூறியது யார்? என்பதையும் யாரும் அறியவில்லை. நீங்கள் கீதையின் மீது முக்கியமாக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். கீதை தான் அனைத்து சாஸ்திரங்களையும் விட மிக உயர்ந்த தாயாக இருக்கின்றது. இந்த தர்ம சாஸ்திரத்தை யார் மற்றும் எப்பொழுது உருவாக்கினர்? இதனால் என்ன லாபம் கிடைத்தது? என்பது யாருக்கும் தெரியாது. கீதையில் என்னவெல்லாம் எழுதி வந்தார்களோ அது மீண்டும் திரும்பவும் நடைபெறும். நாம் அதனை நல்லதென்றோ, கெட்டது என்றோ கூறுவது கிடையாது. ஆனால் இந்த பக்தி மார்க்கத்தின் சாஸ்திரம் என்பதை உணர்ந்திருக்கின்றோம். இதன் மூலம் மனிதர்கள் கீழே இறங்கிக் கொண்டே வருகின்றனர். 84 பிறவிகள் எடுத்து எடுத்து கீழே இறங்கும் கலையில் வந்தே ஆக வேண்டும். எப்பொழுது அனைவரும் அவரவர்களது நடிப்பு நடிக்க வந்து விடுகின்றார்களோ அப்பொழுது கடைசியில் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல தந்தை வருகின்றார். அதனால் தான் அவர் பதீத பாவன், அனைவருக்கும் சத்கதி கொடுப்பவர் என்று கூறப்படுகின்றார். அவர் எப்பொழுது

வருகின்றாகிரோ அப்பொழுது தான் வந்து படைப்பவர் மற்றும் படைப்பின் முதல், இடை, கடையின் ஞானத்தை கூறுகின்றார். இப்பொழுது தந்தை வந்து கற்பிக்கின்றார், இதனையும் மாயை அடிக்கடி மறக்க வைத்து விடுகின்றது. இல்லையெனில் பகவான் நமக்கு கற்பித்து உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார் என்றால் எவ்வளவு குஷி இருக்க வேண்டும்! சத்யுகத்தில் இந்த ஞானம் இருக்காது. பிறகு பக்தி மார்க்கத்தில் அதே பக்தியின் சாஸ்திரங்கள் இருக்கும். 2500 ஆண்டுகள் இந்த நடிப்பு நடித்தே ஆக வேண்டும். இந்த சக்கரத்தின் ஞானம் உங்களது புத்தியில் இருக்கின்றது. அவர்கள் பதீத பாவனனையும் அறியவில்லை, பாவன நிலையிலிருந்து பதீதமாக ஆக்குவது யார்? என்பதையும் அறிய வில்லை. பொம்மையை உருவாக்கி விளையாடிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். எதுவும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. உங்களையும் கேட்பர் - நீங்களும் பாரதவாசிகள் தானே, பிறகு பாரதவாசிகள் எதையும் புரிந்து கொள்வது கிடையாது, புத்தியற்றவர்கள் என்று எப்படி கூறுகின்றீர்கள்? நீங்கள் கூறுங்கள் - இதனை எல்லையற்ற தந்தை கூறுகின்றார், அவர் தான் ஞானம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். நாங்கள் அவர் மூலமாக புத்திசாலிகளாக ஆகியிருக்கின்றோம். கண்காட்சிகளில் பலர் வருகின்றனர், இந்த ஞானம் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றது என்று கூறுகின்றனர். வெளியில் சென்றதும் அவ்வளவு தான். ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் இராவணனின் சீடர்கள். நீங்கள் இப்பொழுது இராமரின் சீடர்களாக ஆகியிருக்கின்றீர்கள். படைப்பவர் பாபா நமக்கு புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களது புத்தியில் இருக்கின்றது. பதீதத்திலிருந்து பாவனமாக ஆக்கிக் கொண்டிருக் கின்றார். தந்தை நமக்கு நன்மை செய்து கொண்டிருக்கின்றார். பிறகு நாம் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும். யார் பலருக்கு நன்மை செய்கின்றார்களோ உயர்ந்த பதவி அடைவர். இது ஆன்மீக சேவையாகும். ஆத்மாக்களுக்குத் தான் புரிய வைக்க வேண்டியிருக்கின்றது. புரிந்து கொள்வதும் ஆத்மா தான். அரை கல்பம் நீங்கள் தேக அபிமானியாக இருந்தீர்கள். ஆத்ம அபிமானி ஆவதன் மூலம் அரை கல்பத்திற்கு சுகம், தேக அபிமானி ஆவதன் மூலம் அரை கல்பம் துக்கம். எவ்வளவு வித்தியாசம் இருக்கின்றது! நீங்கள் எப்பொழுது உலகிற்கு எஜமானர்களாக இருந்தீர்களோ வேறு எந்த தர்மமும் கிடையாது. இப்பொழுது எவ்வளவு மனிதர்கள் இருக்கின்றனர்! இப்பொழுது நீங்கள் சங்கமத்தில் இருக்கின்றீர்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிய செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தை பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்காரம்.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1) நினைவு பலத்தின் மூலம் அனைத்து கணக்கு வழக்குகளையும் முடித்து சதோபிரதானமாகி திரும்பி வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டும். வேறு எந்த விசயங்களிலும் செல்லக் கூடாது.

2) பகவான் நமக்கு கற்பித்து உலகிற்கு எஜமானர்களாக ஆக்குகின்றார் என்ற குஷியில் இருக்க வேண்டும். ஆன்மீக சேவை செய்ய வேண்டும்.

வரதானம்: ஸ்ரீமத் மூலமாக சதா குஷி அல்லது லேசான நிலையின் அனுபவம் செய்யக் கூடிய, மனவழி (மன்மத்) மற்றும் பிறர் வழியிலிருந்து (பரமத்) விடுபட்டவர் ஆகுக.

எந்த குழந்தைகளின் ஒவ்வொரு அடியும் ஸ்ரீமத்படி இருக்கின்றதோ அவர்களின் மனம் சதா திருப்தியுடையதாக இருக்கும். மனதில் எந்த விதமான குழப்பங்களும் இருக்காது. ஸ்ரீமத்படி நடப்பதன் மூலம் இயற்கையான குஷி இருக்கும். லேசான நிலையின் அனுபவம் ஏற்படும். ஆகையால் எப்பொழுது எல்லாம் மனம் குழப்பமடைகின்றதோ, சிறிது குஷியின் அளவு குறைகின்றதோ சோதனை செய்யுங்கள் - கண்டிப்பாக ஸ்ரீமத்தை மீறியிருப்பீர்கள். ஆகையால் சூட்சும சோதனை செய்து மன்மத் மற்றும் பரமத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ளுங்கள்.

சுலோகன்: புத்தி என்ற விமானத்தின் மூலம் வதனத்திற்குச் சென்று ஞான சூரியனின் கிரணங்களை அனுபவம் செய்வது தான் சக்திசாலியான யோகா ஆகும்.